Kniha jest záslužnou, důkladnou prací, která bude vítanou pomůckou nejen v rukou právníků, ale i široké veřejnosti neprávnické, která se bude moci rychle poučiti o různých právních otázkách bydlení se týkajících a seznámiti se s rozhodnutími nejen nejvyššího soudu a nejvyššího správního soudu, ale i s konečnými rozhodnutími některých soudů rekursních, zejména krajského soudu civilního v Praze, až do doby nejnovější. Andres.

JUDr. Jindřich Guttenstein-Antonín Hartmann: **Komentář automobilového zákona** a souvislých předpisů civilních, správních, trestních s rozhodnutími nejvyšších soudů. V Praze 1934. Nákladem Právnického knihkupectví a nakladatelství. Str. 480, Kč 45·—.

Vydáním tohoto komentáře dostalo se veřejnosti cenné pomůcky pro zodpovědění právních otázek obvykle vznikajících při škodách způsobených motorovými vozidly jak pro odpovědné osoby, tak i pro poškozené. Aplikace předpisů zákona ze dne 9. srpna 1908, č. 162 ř. z., o odpovědnosti za škody z provozování jízdních silostrojů stává se vzhledem ke vzmáhající se automobilové dopravě stále častější a dlužno jen uvítati, že se autoři podjali záslužného úkolu podati pečlivý výklad jednotlivých jeho ustanovení, podepřený bohatou judikaturou i poukazem na literární díla, jednotlivými otázkami se zabývající. Vedle českého tekstu automobilového zákona uvedeno jest i jeho autentické německé znění. Komentář má sloužiti především praksi. Jednotlivé paragrafy nejsou komentovány souvisle v celku, nýbrž každý v zákoně se vyskytující pojem zvláště, čímž dílo se stává přehledné a čtenáři se umožňuje, aby snadno nalezl to, co hledá, a se informoval o příslušné otázce.

K soukromoprávním normám připojeny jsou předpisy práva správního, týkající se automobilové dopravy. Dlužno tu zejména uvésti mezinárodní úmluvu z 24. IV. 1926, č. 9 Sb. z. a n. z r. 1931, o jízdě motorovými vozidly a zákon úmluvu tuto provádějící, automobilní policejní řády, zákon o silničním fondu, o dopravě motorovými vozidly atd. Poněvadž pak spory o náhradu škody způsobené provozováním automobilu souvisejí leckdy i s trestním řízením proti řidiči, uvedeny jsou i normy trestního práva sem spadající. I všechny tyto předpisy opatřeny jsou příslušnými poznámkami a výklady.

V posledním oddílu následuje konečně výstižný přehled práva platného v oboru automobilové dopravy v zemi Slovenské a Podkarpatoruské.

Ke konci připojený časový přehled otištěných a dovolaných zákonných předpisů, jakož i věcný seznam usnadňují rychlou orientaci v tomto poučném díle. Andres.

JUDr. K. Loula: **Zákon o dočasných opatřeních v exekučním a konkursním řízení proti zemědělcům s materiáliemi a prováděcími**

předpisy. Právnické knihkupectví a nakladatelství V. Linhart, Praha, 1934, cena 8 Kč, stran 70.

Autor podává tu úplný tekst zákona ze 24. II. 1934, č. 33 Sb. z. a n. a připojuje podstatné části materiálií i vlastní poznámky. Materiálie i poznámky přičleněny jsou k jednotlivým ustanovením zákona a přispějí jistě k provedení zákona v praksi. Nutno pochváliti, že autor vzal zřetel k novější literatuře exekučního práva, zejména tuzemské, a s ohledem na projevené tu názory vypracoval i svoje poznámky. Autor, který je úředníkem ministerstva spravedlnosti a jako takový se asi též účastnil prací na tomto zákoně, snaží se ovšem zákonný tekst leckde obhájiti, ač plný úspěch nelze mu vždy přiznati. De lege ferenda — zejména po stránce legislativní techniky — má zákon řadu neodpustitelnjch vad a lze se s nimi smířiti jen potud, pokud zákona nebude příliš často v praksi používáno. Kdyby však mělo dojíti k právě obrácenému výsledku, možno předvídati značný chaos v judikatuře, a sotva bude příliš pomoženo zemědělcům, v jichž prospěchu je zákon vydáván.

ý.

JUDr. K. L o u l a: **Zákon o dočasných opatřeních v exekučním a konkursním řízení proti nezaměstnaným s materiáliemi a prováděcími předpisy.** Právnické knihkupectví a nakladatelství V. Linhart, Praha, 1934, cena 5 Kč, stran 40.

I tady podává autor tímže způsobem tekst zákona spolu s materiáliemi a svými poznámkami. V celku lze odkázati na hořejší stručný referát, neboť i zákonodárný účel obou zákonů je společný i legislativní vady shora zmíněné se tu opakují. Též zpracování autorovo je stejně pečlivé a opírá se i tu o novější vědeckou literaturu.

ý.

Leopold Z i m m e r l: **Sachverständige Laienrichter?** (Recht und Staat in Geschichte und Gegenwart No 112.) Tübingen, J. C. B. Mohr 1934, str. 43, 1·50 M.

Autor, dříve docent ve Vídni a nyní univ. profesor v Marburce, zabývá se institucí soudců laiků výhradně s hlediska soudnictví trestního. Soudí, že tato instituce pozbyla sice v novém Německu smyslu, pokud jde o dosavadní formu zděděnou po liberalisticko-demokratickém období, že však může býti nahrazena odbornými soudci laiky, kteří mají určité speciální znalosti potřebné k rozhodnutí případu. Tak je tomu tam, kde třeba rozhodnouti o užití zabezpečovacích opatření, zejména v řízení proti osobám mladistvým. Mimoto navrhuje autor přibrání laického soudce s odbornými znalostmi (lépe bylo by mluviti o soudci dočasném na rozdíl od stálého) mimo jiné i tam, kde jde o posouzení příčetnosti obviněného a vůbec o rozhodování lékařských, politických a vojenských otázek.

Pokud jde o trestní řízení proti osobám mladistvým, nedoporučuje Zimmerl nic neobvyklého, jak patrno na př. i z našeho zákona o trestním soudnictví nad mládeží. Pokud se týče návrhu